

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 339

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 26 iunie 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
HOTĂRÂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI				
17.	— Hotărâre privind modificarea și completarea Hotărârii Parlamentului României nr. 7/2001	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 156 din 15 mai 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	2-5			
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
95/224. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al ministrului sănătății și familiei privind stabilirea nivelurilor maxime de reziduuri de pesticide în plante și produse vegetale.....	5			
		118.	— Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea Criteriilor tehnico-profesionale în baza cărora Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor avizează încadrarea personalului cu atribuții de pază a fondurilor de vânatoare	6-7
		2.502/2.243.	— Ordin al ministrului muncii și solidarității sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică și Studii Economice privind modificarea și completarea Clasificării ocupațiilor din România.....	7
ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE				
		387.	— Ordin privind modificarea și completarea Statutului Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.....	7-8

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****HOTĂRĂRE****privind modificarea și completarea Hotărârii Parlamentului
României nr. 7/2001****Parlamentul României** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 7 din 7 martie 2001 referitoare la constituirea Comisiei parlamentare pentru elaborarea Proiectului de hotărâre privind modificarea și completarea Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului se completează cu componența nominală a biroului acestei comisii, după cum urmează:

Președinte:

Ion Predescu, senator

— Grupul parlamentar al P.D.S.R.
(social-democrat și umanist)**Vicepreședinte:**

Florina Ruxandra Jipa, deputat

— Grupul parlamentar al P.R.M.

Vicepreședinte:

Péter Eckstein-Kovács, senator

— Grupul parlamentar al U.D.M.R.

Secretar:

Nicolae-Vlad Popa, senator

— Grupul parlamentar al P.N.L.

Secretar:

Emil Boc, deputat

— Grupul parlamentar al P.D.

Art. 2. — Termenele prevăzute la art. 2 și 3 din Hotărârea Parlamentului României nr. 7/2001 vor curge de la data adoptării prezentei hotărâri.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 19 iunie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 19 iunie 2001.

Nr. 17.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 156**

din 15 mai 2001

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 teza a doua
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor
și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**

Lucian Mihai — președinte
Constantin Doldur — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Marioara Prodan — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Ilie Tudor, Angela Tudor, Lucreția Tudor și Valentina Tudor în Dosarul nr. 5.426/2000 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se prezintă Ilie Tudor, unul dintre autorii excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia și constatarea neconstituționalității dispozițiilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, întrucât sunt încălcate prevederile constituționale cuprinse în art. 16, 21 și 24.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind neîntemeiată, considerând că dispozițiile legale criticate nu contravin principiului constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, egalitatea neechivalând cu uniformitatea, întrucât în situații diferite sunt permise soluții juridice deosebite. Textul de lege criticat este constituțional și pentru că, potrivit art. 125 alin. (3) și art. 128 din Constituție, căile de atac se stabilesc prin lege. Se consideră, de asemenea, că nu sunt lezate nici prevederile art. 21 din Constituție, referitoare la accesul liber la justiție, deoarece există calea de atac a recursului, și nici dreptul la apărare, întrucât părțile au posibilitatea de a-și angaja avocat și de a-și formula toate apărărilor atât în fața instanței de fond, cât și în recurs.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 octombrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 5.426/2000, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**, excepție ridicată de Ilie Tudor, Angela Tudor, Lucreția Tudor și Valentina Tudor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece, prin eliminarea căii de atac a apelului, se încalcă prevederile constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare. De asemenea, s-a apreciat că textul de lege criticat contravine și prevederilor art. 29 alin. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Exprimându-și opinia asupra excepției, instanța de judecată consideră că „art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu contravine dispozițiilor art. 16, art. 21 și art. 24 din Constituție. Atacarea numai cu recurs a hotărârii nu contravine acestor prevederi, deoarece, potrivit art. 304 din Codul de procedură civilă, în acest caz recursul nu este limitat la motivele de casare prevăzute la art. 304, instanța putând examina cauza sub toate aspectele“.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât atât art. 128 din Constituție, potrivit căruia „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*“, cât și art. 125 alin. (3) din Constituție, conform căruia „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*“, permit legiuitorului să

statueze în domeniul procedurii judecătorești și al căilor de atac. Se arată că rațiunea pentru care prin textul de lege criticat nu s-a mai prevăzut și calea de atac a apelului împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorie, în materia schimbului obligatoriu de locuințe, a constat în necesitatea soluționării urgente a acestor cauze și asigurarea stabilității raporturilor juridice în acest domeniu. Se face referire de către Guvern și la jurisprudența Curții Constituționale care a subliniat în mod constant că „principiul egalității nu pretinde uniformitate, deci ca toate situațiile să fie tratate în același fel. Acest principiu al egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Prin încheierea instanței de judecată Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40 din 8 aprilie 1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999), dispoziții care au următorul conținut: „*Litigiile dintre proprietari și chiriași, legate de schimbul obligatoriu de locuință, sunt de competența judecătoriei în raza căreia se află imobilul. Hotărârea pronunțată de judecătorie poate fi atacată cu recurs. Hotărârea instanței de recurs este definitivă și irevocabilă.*“

Din examinarea conținutului criticii de neconstituționalitate Curtea constată însă că în realitate autorii excepției au avut în vedere doar teza a doua a textului, care permite exercitarea numai a căii de atac a recursului, iar nu și a căii de atac a apelului.

Prevederile constituționale a căror încălcare este invocată sunt cele ale art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 și art. 24, texte care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1) și (2): „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) *Nimeni nu este mai presus de lege.*“

— Art. 21: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngradi exercitarea acestui drept.*“

— Art. 24: „(1) *Dreptul la apărare este garantat.*

(2) *În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.*“

Autorii excepției au mai invocat și încălcarea, prin dispozițiile legale criticate, a prevederilor art. 29 alin. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și ale art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și

a libertăților fundamentale, texte care au următoarea redac-tare:

— Art. 29 alin. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului: „În exercitarea drepturilor și libertăților sale, fiecare persoană este supusă numai îngrădirilor stabilite de lege în scopul exclusiv al asigurării recunoașterii și respectului dreptu-rilor și libertăților celorlalți și în vederea satisfacerii cerințelor juste ale moralei, ordinii publice și bunăstării generale, într-o societate democratică.”

— Art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: „Restrângerile care, în termenii prezentei convenții, sunt aduse respectivelor drepturi și libertăți nu pot fi aplicate decât în scopul pentru care ele au fost prevăzute.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 25 teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1), referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a auto-rităților publice. Într-adevăr aceste dispoziții nu creează discriminări între cetățeni pe criterii de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opi-nie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială, criterii ale egalității în drepturi prevăzute atât la art. 4 alin. (2) din Constituție, cât și la art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Norma cuprinsă în textul de lege criticat, potrivit căreia hotărârea judecătorească poate fi atacată numai cu recurs, este aplicabilă tuturor litigiilor care au ca obiect schimbul de locuință prevăzut de ordonanță, precum și tuturor părților din aceste litigii, în egală măsură. Totodată Curtea reține că egalitatea în drepturi nu împiedică stabili-rea de către legiuitor a unor modalități diferite de îndrep-tare a hotărârilor judecătorești în cazul unor litigii care, prin natura lor, sunt deosebite, ci, dimpotrivă, permite aseme-nea reglementări diferite. De altfel, jurisprudența Curții Constituționale, în deplin acord cu aceea a Curții Europene a Drepturilor Omului, a stabilit în mod constant că, în sen-sul Constituției, principiul egalității nu poate conduce la uni-formitate, la negarea dreptului la diferență de tratament juridic în cazul unor situații diferite (de exemplu: Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 135 din 5 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996, Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000).

În același timp Curtea reține că, în conformitate cu pre-vederile art. 125 alin. (3) din Constituție, „Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege”, iar potrivit art. 128 din Constituție, „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Constituția lasă astfel la latitudinea legiuitorului stabilirea procedurii de judecată și a căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești. Or, în cazul la care se referă excepția de neconstituționalitate eliminarea apelului dintre căile ordinare de atac a fost determinată de necesi-tatea soluționării urgente a cauzelor privind dreptul de folo-sință a imobilelor și a asigurării stabilității raporturilor juridice respective, fără să fie afectat vreun drept funda-mental al părților implicate în proces. Așa fiind, Curtea constată că art. 25 teza a doua din Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 40/1999 nu contravine prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălca-rea art. 16 alin. (2) din Constituție Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată. Într-adevăr ordonanța de urgență supusă controlului de constituționalitate nu conține dispoziții de natură să contravină acestei prevederi con-stituționale potrivit căreia „Nimeni nu este mai presus de lege”, ci, dimpotrivă, fiind emisă de Guvern în baza delegării legislative, prevăzută la art. 114 alin. (4) din Constituție, cuprinde norme general obligatorii, cu putere de lege.

Curtea reține că dispozițiile art. 25 teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu îngrădesc nici exercitarea dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, drept prevăzut la art. 21 din Constituție, deoarece aceste dispoziții prevăd nu numai accesul liber la justiție, ci și posibilitatea atacării cu recurs a hotărârii judecătorești date în primă instanță. Nici o pre-vedere constituțională nu se referă la obligativitatea căii de atac a apelului, întrucât, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, „Competența și procedura de judecată sunt stabi-lite de lege”. Prin urmare, legiuitorul stabilește prin norme procedurale căile de atac (în speță, numai calea de atac a recursului), fără a contraveni vreunui text constituțional.

Din aceeași perspectivă Curtea observă că nici Declarația Universală a Drepturilor Omului sau Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților funda-mentale nu prevede obligativitatea existenței a două căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești, ci, prin art. 5 pct. 4 din convenția menționată, se prevede doar dreptul oricărei persoane lipsite de libertatea sa „de a introduce un recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii sale și să dispună elibe-rarea sa dacă deținerea este ilegală”. Or, în speță, această cale de atac, care privește o hotărâre civilă, este prevăzută de dispozițiile legale criticate.

Analizând critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea dreptului de apărare, garantat prin prevederile art. 24 din Constituție, Curtea constată, de asemenea, că și aceasta este neîntemeiată, deoarece textul de lege criti-cat nu conține dispoziții de natură să îngrădească dreptu-rile procesuale ale părților ori dreptul de a fi asistate de un avocat în tot cursul procesului.

Absența căii de atac a apelului nu reprezintă o încălcare a dreptului la apărare, întrucât, potrivit art. 128 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate „în condițiile legii”, în speță, în condițiile ordonanței menționate, și anume numai calea de atac a recursului.

Curtea constată, de asemenea, că textul de lege criticat nu contravine nici prevederilor art. 29 alin. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, care se referă la exercita-rea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, iar nu la exercitarea unor căi de atac, în condițiile legii. Or, o cale de atac nu poate fi exercitată decât dacă este prevăzută de lege, potrivit art. 128 din Constituție. Pentru aceleași considerente Curtea consideră că nu sunt lezate nici prevederile art. 18 din Convenția pentru apărarea drep-turilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece „restrângerile” se referă, de asemenea, la drepturile și libertățile prevăzute de convenție, iar nu la căi de atac.

De altfel, dispozițiile art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 au mai fost supuse controlului de

constituționalitate, Curtea Constituțională pronunțând mai multe decizii prin care a respins excepțiile de neconstituționalitate având acest obiect, ca fiind nefondate (de exemplu, Decizia nr. 102 din 6 iunie 2000 și Decizia nr. 99 din 23 mai 2000, ambele publicate în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 21 august 2000). Soluția și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Ilie Tudor, Angela Tudor, Lucreția Tudor și Valentina Tudor în Dosarul nr. 5.426/2000 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR
Nr. 95/26 martie 2001

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII ȘI FAMILIEI
Nr. 224/19 aprilie 2001

ORDIN

privind stabilirea nivelurilor maxime de reziduuri de pesticide în plante și produse vegetale

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor și ministrul sănătății și familiei, având în vedere prevederile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 262/2000 privind procedurile de stabilire a nivelurilor maxime de reziduuri de pesticide în plante și produse vegetale,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările ulterioare, și a Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările ulterioare,

emit următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește nivelurile maxime de reziduuri de pesticide în plante și produse vegetale.

Art. 2. — (1) Prezentul ordin se referă la plantele și produsele vegetale pentru care sunt stabilite niveluri maxime de reziduuri de pesticide, prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Prezentul ordin se aplică plantelor sau produselor vegetale menționate la alin. (1), aflate atât în stare proaspătă, cât și uscate, prelucrate sau incluse într-un aliment complex.

Art. 3. — Nivelurile maxime de reziduuri de pesticide în plante și produse vegetale sunt prevăzute în anexa nr. 2.

p. Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

Ovidiu Natea,
secretar de stat

Art. 4. — (1) Plantele și produsele vegetale sau părți din acestea, prevăzute la art. 2, nu sunt puse în circulație dacă nivelurile reziduurilor de pesticide sunt mai mari decât cele prevăzute în anexa nr. 2.

(2) În sensul prezentului ordin, *punere în circulație* înseamnă orice livrare contra cost sau gratuit a plantelor și produselor vegetale menționate la art. 2, după ce acestea au fost recoltate.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin va intra în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică ulterior.

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

O R D I N

pentru aprobarea Criteriilor tehnico-profesionale în baza cărora Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor avizează încadrarea personalului cu atribuții de pază a fondurilor de vânătoare

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, având în vedere prevederile art. 8 lit. p), ale art. 18, 49 și ale art. 50 alin. (1) din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, cu modificările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 7 lit. B.b) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Criteriile tehnico-profesionale în baza cărora Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor avizează încadrarea personalului cu atribuții de pază a fondurilor de vânătoare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția de vânătoare și salmonicultură din cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 19 aprilie 2001.
Nr. 118.

ANEXĂ

C R I T E R I I L E T E H N I C O - P R O F E S I O N A L E

în baza cărora Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor avizează încadrarea personalului cu atribuții de pază a fondurilor de vânătoare

Art. 1. — Gestionarii fondurilor de vânătoare, astfel cum sunt definiți la art. 4 din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, cu modificările ulterioare, la solicitarea avizului prevăzut la art. 8 lit. p) din aceeași lege, trebuie să facă dovada că persoana pentru care solicită avizul îndeplinește prezentele criterii tehnico-profesionale.

Art. 2. — Criteriile tehnico-profesionale în baza cărora Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor avizează încadrarea personalului cu atribuții de pază a fondurilor de vânătoare sunt următoarele:

a) autorizația emisă de organul competent al Ministerului de Interne, în conformitate cu prevederile art. 10 din Legea nr. 17/1996 privind regimul armelor de foc și al munițiilor, pentru portul și folosirea de arme și muniții pentru vânătoare și pentru pază;

b) avizul organului de poliție competent, în conformitate cu prevederile art. 20 din Legea nr. 18/1996 privind paza persoanelor, obiectivelor, bunurilor și valorilor, cu modificările ulterioare;

c) pregătirea școlară necesară;

d) activitatea desfășurată în domeniul vânătorii;

e) vechimea de minimum 5 ani ca vânător, membru într-o asociație de vânătoare care are în gestiune fonduri de vânătoare, cu permisul de vânătoare vizat, inclusiv pentru anul în care se cere avizul.

Art. 3. — Dovedirea îndeplinirii criteriilor prevăzute la art. 2 se face după cum urmează:

a) copie autentificată de pe autorizația emisă de organul competent al Ministerului de Interne, pentru criteriul prevăzut la art. 2 lit. a);

b) copie autentificată de pe avizul emis de organul de poliție competent, pentru criteriul prevăzut la art. 2 lit. b);

c) copie autentificată de pe diploma și de pe foaia matricolă, în situația în care persoana a absolvit o formă de învățământ în programa căreia a existat ca disciplină de studiu vânatul și vânătoarea, pentru criteriul prevăzut la art. 2 lit. c);

d) copie autentificată de pe carnetul de muncă, în cazul în care persoana a desfășurat activitate de minimum 5 ani până în anul 1996 în domeniul silviculturii, în funcția de pădurar, brigadier sau tehnician și cu atribuții de vânătoare, pe fostele fonduri de vânătoare gospodărite de stat (GVS), pentru criteriul prevăzut la art. 2 lit. d);

e) copie autentificată de pe permisul de vânătoare, însoțită de adeverința emisă de organizația vânătoarească care a eliberat permisul de vânătoare, din care să rezulte când a fost dobândită calitatea de vânător, pentru criteriul prevăzut la art. 2 lit. e).

Art. 4. — Avizarea încadrării personalului cu atribuții de pază a fondurilor de vânătoare se face dacă sunt îndeplinite cumulativ criteriile prevăzute la art. 2 lit. a) și b) și unul dintre criteriile prevăzute la art. 2 lit. c), d) sau e).

Art. 5. — Prin derogare de la prevederile art. 4 se poate aviza încadrarea temporară și a persoanelor care nu îndeplinesc unul dintre criteriile prevăzute la art. 2 lit. c), d) sau e), în condițiile în care gestionarii fondurilor de vânătoare fac dovada, prin depunerea copiei de pe anunțul publicat într-un ziar de largă răspândire, că au făcut publică oferta de locuri de muncă și că nu au fost solicitări de încadrare din partea unor persoane care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 4.

Art. 6. — (1) Pentru a fi definitive pe post persoanele care au fost încadrate în condițiile art. 5 vor face dovada, prin depunerea copiei autentificate de pe atestat, că au

absolvit în termen de maximum 6 luni de la angajare un curs de pregătire profesională pentru personalul cu atribuții de pază a fondului de vânătoare în cadrul unei instituții de învățământ care are avizată programa de învățământ de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicul-

tură, conform prevederilor art. 8 lit. l) din Legea nr. 103/1996, cu modificările ulterioare.

(2) Neîndeplinirea obligației prevăzute la alin. (1) atrage anularea avizului acordat de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor pentru persoana în cauză.

MINISTERUL MUNCII ȘI SOLIDARITĂȚII SOCIALE
Nr. 2.502/10 mai 2001

INSTITUTUL NAȚIONAL DE STATISTICĂ
ȘI STUDII ECONOMICE*)
Nr. 2.243/23 mai 2001

O R D I N

privind modificarea și completarea Clasificării ocupațiilor din România

Ministrul muncii și solidarității sociale și președintele Institutului Național de Statistică și Studii Economice, în temeiul prevederilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 4/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 575 bis/1992 cu privire la realizarea unor nomenclatoare unitare de interes general prevăzute în concepția generală a informatizării în România,

emit următorul ordin:

Art. I. — Se aprobă modificarea și completarea anexei la Ordinul comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică și Studii Economice nr. 86/1.453/2001 privind completarea Clasificării ocupațiilor din România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 28 martie 2001, după cum urmează:

„— 9. Controlor vamal (studii superioare)

pag. 113 — cod 241907

— 9¹. Ofițer de legătură (vamal)

pag. 113 — cod 241920⁴

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul muncii și solidarității sociale,

Președintele Institutului Național
de Statistică și Studii Economice,

Ion Giurescu,
secretar de stat

Aurel Camara

*) A se vedea Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 31 mai 2001.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

O R D I N

privind modificarea și completarea Statutului Casei Naționale de Asigurări de Sănătate

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul prevederilor Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 18 lit. f) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 37/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 29 martie 2001, ale pct. 44 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 543/1995 privind drepturile bănești ale salariaților instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în cadrul localității, în interesul serviciului, ale art. 1 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 42/2001 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2001 personalului din sectorul bugetar și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 10 din 4 iunie 2001 și art. 18 lit. h) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

emite următorul ordin:

Art. I. — Se aprobă modificarea și completarea Statutului Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de

Sănătate nr. 37/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 29 martie 2001, după cum urmează:

1. Alineatul (2) al articolului 9 se completează cu litera j) cu următorul cuprins:

„j) controlează și îndrumă activitatea consiliilor de administrație ale caselor de asigurări de sănătate sub aspectul legalității activității și al respectării prevederilor prezentului statut.“

2. După articolul 9 se introduce articolul 9¹ cu următorul cuprins:

„Art. 9¹. — În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 9 alin. (2) membrii consiliului de administrație li se pot deconta cheltuielile ocazionate de activitățile desfășurate, conform prevederilor legale.“

3. Articolul 44 va avea următorul cuprins:

„Art. 44. — (1) Salariații Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, ai caselor de asigurări de sănătate, ai Casei de Asigurări de Sănătate a Transporturilor și ai Casei de Asigurări de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești sunt funcționari publici, conform Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția personalului care efectuează activități de secretariat-administrative, protocol, gospodărire, întreținere-reparații și de deservire, precum și alte funcții.

(2) Până la elaborarea unei legi unitare de salarizare a funcționarilor publici salarizarea acestora și a personalului care efectuează activități de secretariat-administrative, protocol, gospodărire, întreținere-reparații și de deservire, precum și alte funcții din Casa Națională de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate, Casa de Asigurări de Sănătate a Transporturilor și din Casa de Asigurări de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice,

Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești se va face potrivit prevederilor legale în vigoare.

(3) Angajarea personalului în cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, caselor de asigurări de sănătate, Casei de Asigurări de Sănătate a Transporturilor și Casei de Asigurări de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești se face prin concurs organizat în limita posturilor vacante, cu respectarea prevederilor Legii nr. 30/1990 privind angajarea salariaților în funcție de competență și ale Legii nr. 188/1999, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Până la intrarea în vigoare a hotărârii Guvernului privind stabilirea condițiilor de organizare și desfășurare a concursului și de validare a rezultatelor acestuia, acestea se stabilesc prin norme metodologice proprii elaborate de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, în condițiile legii, în termen de 30 de zile de la data publicării modificării Statutului Casei Naționale de Asigurări de Sănătate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Evaluarea și avansarea personalului numit în funcții publice din cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate se fac cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 188/1999, cu modificările și completările ulterioare.“

4. La articolul 45, alineatele (2) și (3) se abrogă.

5. Articolul 46 se abrogă.

Art. II. — Direcțiile de specialitate din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
prof. univ. dr. **Eugeniu Țurlea**

București, 12 iunie 2001.
Nr. 387.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro